

CAMÍ D'UN NOU DECRET DE SERVEIS EDUCATIUS

Coincidint amb el final de la primavera del proper any està prevista l'aprovació del nou Decret de Serveis Educatius. Pocs mesos més tard, coincidint amb l'inici del nou curs escolar, la creació dels Serveis Educatius Integrats s'haurà fet extensiva a tota la xarxa de Serveis Educatius del Departament d'Educació. La lògica que sustenta el procés, recollida a trets molt generals en el capítol tercer del **Pacte Nacional per a l'Educació**, "*Una escola catalana innovadora i de qualitat per a tothom: una educació per a la igualtat, el progrés i la cohesió social*", es fonamenta, entre d'altres, en els principis de descentralització del sistema educatiu, increment de l'autonomia curricular dels centres escolars i inclusió educativa. Descentralització, autonomia i inclusió esdevenen, en part, els nous paradigmes del sistema educatiu català. L'aposta és, sens dubte, d'un calat important i hauria de comportar canvis profunds, tant en la pràctica educativa concreta com en les relacions entre les institucions educatives i les seves comunitats de referència, així com en l'exercici professional.

Aquests darrers anys, allò que entenem per "educació", i conseqüentment com entenem les "institucions escolars" i els "serveis educatius", ha viscut un significatiu procés de reconceptualització. Avui, conceptes com "igualtat" i "cohesió social" impregnem de manera, voldríem creure que rotunda, els discursos educatius i ens apareixen com a elements centrals de la nova proposta de Llei Orgànica d'Educació (LOE) que aquests dies inicia el seu procés de debat i aprovació a les Corts espanyoles.

En l'articulat del Pacte Nacional aquesta voluntat també es fan patent, en tant que es considera l'escola, el sistema educatiu, com un dels agents socials –que no l'únic- vinculat "en la cerca de la cohesió social i el bé comú".

Paral·lelament al paper integrador, compensador i cohesionador de les institucions educatives, i per extensió del sistema educatiu, es fa esment de la necessària coordinació entre els diferents agents i polítiques socials a l'hora d'abordar i donar resposta al complex entramat de noves realitats socials –amb més o menys risc de marginació social- que configuren la realitat catalana actual.

Aquesta coordinació requereix però, per tal d'assegurar l'eficàcia de les accions que es puguin emprendre, de l'establiment d'actuacions compartides a partir d'uns objectius comuns entre els diferents agents educatius que intervenen en un mateix territori. Entre aquests agents, a més dels centres docents, en el document del Pacte Nacional es fa especial menció de tres més: els serveis educatius, les administracions públiques i les entitats socials.

La creació dels SEI forma part d'aquest paisatge. Però com en tot procés de transformació, aquest necessita de l'adhesió dels implicats. Sense aquesta adhesió difícilment es produiran les millores esperades, tant des del punt de vista del desenvolupament professional, com des del punt de vista de la nova organització institucional. I aquesta adhesió es fonamenta en la consciència del canvi, en la participació directa en cadascuna de les seqüències de transformació, doncs aquells directament implicats juguem un paper central en les transformacions esperades.

Joan Serra Capallera
Director d'Àmbits de Psicopedagogia